

[Gert Petersen]

at reducere importen. Den er langt vigtigere, end at man tror, at man kan eksportere sig ud af den nuværende krise. Lad mig lige fortælle, at i 1978 havde Danmark et underskud på handelen med Vesttyskland på 5.839 mill. kr., og mig bekendt importerer vi ikke olie fra Vesttyskland. Det er da her, man skal sætte ind. Det er da dette kolossale underskud på dette område med dette land og med andre lande, vi må have reduceret. Derfor har vi foreslået en importafgift. Vi er villige til også at drøfte andre midler til reduktion af importen, forudsat at de er effektive, at de har en rigtig social balance, og at de ikke generer beskæftigelsen.

Socialistisk folkeparti er indstillet på et samarbejde om sådanne skridt. Vi er indstillet på, at det reformflertal, som blev skabt, nu skal bruges, og vi er indstillet på indgreb mod betalingsbalanceunderskuddet og mod arbejdsløsheden.

Hvis regeringen ikke vil være med til det, hvis de forhandlinger, som man skal føre i november, resulterer i noget andet og de faglige ledere giver pokker i, hvad de selv har erklæret for kun 1 måned siden, nå ja, så vil store chancer være spildt for at fremkalde en virkelig ændring i den politiske udvikling og den økonomiske udvikling herhjemme. Det vil være dybt beklageligt.

Hvad socialistisk folkeparti angår, så vil det ikke betyde, at det skal afholde os fra at støtte reformpolitikken så langt, som vi overhovedet kan komme af sted med det, uanset hvad regeringen i øvrigt måtte finde på af tossestreger. Vi vil støtte reformpolitikken, alt andet lige, både fordi vi er valgt til det, vi har en forpligtelse over for vore vælgere til at udnytte det reformflertal, som findes her i folketinget, og fordi vi dermed naturligvis vil reducere de byrder, som regeringen, hvis den vælger at føre den forkerte side af sin politik igennem ved siden af, derved påfører den arbejdende befolkning.

Det sidste, jeg har sagt her, skal ikke for-dunkle, at vi håber og tror, at regeringen vil opgive det, som jeg her har kaldt den forkerte side af dens politik, at det vil blive resultatet af forhandlingerne med organisationerne, at denne side falder væk, sådan at der bliver mulighed for at gennemføre en helhedspolitik, i og for sig baseret på et relativt fast flertal omkring reformer, omkring indgreb, men uden indkomspolitik.

Ole Vig Jensen (RV):

I det radikale venstre hilser vi statsministerens åbningsredegørelse velkommen. Den var præget af den alvor, hvormed vi nu må tage fat på at løse problemerne i dansk økonomi og i det danske samfund.

Der er to afgørende grunde til, at vi fra radikal side tager positivt imod regeringens udspil.

For det første deler vi statsministerens ønske om, at der nu må tilvejebringes et stabilt og parlamentarisk bredt grundlag for den økonomiske politik. Hermed afviser, forstår vi også, regeringen at basere sin politik på skiftende flertal, og det er en holdning, vi i det radikale venstre noterer med tilfredshed.

For det andet lægger statsministeren op til en flerårig aftale om den økonomiske politik. Det opfatter vi som en klar tilslutning til de synspunkter, vi fra radikal side har gjort gældende både før og efter valgkampen, og regeringen kan derfor regne med det radikale venstres fulde støtte til at bringe en flerårig økonomisk aftale i stand, meget gerne i et forpligtende samarbejde med arbejdsmarkedets og erhvervslivets organisationer.

Den videre udvikling i det danske samfund står og falder med, om det lykkes regeringen at samle stærk tilslutning til et sporskifte i dansk økonomisk politik, og at regeringen selv vil gå foran i en sådan indsats.

Ser man nærmere på indholdet af den politik, som statsministeren rullede op i sin redegørelse, så rummer den også oplagte svagheder. Vi opfatter det som en alvorlig mangel, at der overhovedet ikke er angivet noget indhold eller nogen retning for de indkomstpolitiske drøftelser, som regeringen i øvrigt meget fornuftigt vil indlede med arbejdsmarkedets parter allerede i næste uge.

Fra radikal side vil vi understrege, at de indkomstpolitiske aftaler må række ind i næste overenskomstperiode, hvis der skal være tale om langsigtede foranstaltninger. Jeg vil finde det væsentligt, om statsministeren vil bekræfte en sådan målsætning for de forhandlinger, der skal i gang i næste uge.

Vi er også fra radikal side af den opfattede, at hvis vi skal gøre os håb om en mærkbar tilbageholdenhed under de forestående indkomstpolitiske drøftelser, så er det nødvendigt, at folketinget sideløbende går i gang med gennemførelsen af en skattereform, der